

er tilstaaet de andre Befarne. Det er muligt paa Grund af det særlige Forhold, at saadanne Folk ere borte fra Landet og sandsynligviis ikke hjemme paa den Tid, at de ikke, saaledes som den ærede Justitsminister ønsker, og som de Landværnepligtige altid ere istand til, kunne melde sig til en bestemt Dato.

Berg: Det ærede Medlem, der nys satte sig, kan jeg ikke Andet end takke for det Foredrag, vi før hørte af ham, idet jeg glædede mig over, at han, der er saa saglyndig i disse Forhold, idet Hele deler min Opfattelse af disse Spørgsmaal; kun skal jeg bemærke, at det ærede Medlem Noget har misforstaaet Hovedforslaget under Nr. 52. Dersom vi havde havt dette Forslag iaar istedetfor det, der staaer i den gamle Værnepligtlov, og saaledes som Udkastet lyder, saa vilde vi have været istand til at befrie alle Befarne i Landet med 1 Tøgt for at være stoppebe i 5 Uger; thi Regjeringen har ingen Brug for dem; dette vilde vi i lignende Tilfælde undgaae ved at vedtage Forslaget. Dernæst maa jeg bemærke, at der kun kan blive to Indkaldelser, thi dersom den hderligere Indkaldelse i Marts skal finde Sted, saa skal man da tage alt det Mandskab, man bruger hele Aaret, saa at der i dette Tilfælde ingen Indkaldelse finder Sted til Efteraaret. Det forekommer mig, at det ærede Medlem maa have opfattet det lidt anderledes, men saaledes er Forslaget, og jeg troer, at det, naar man seer lidt næriere til, ogsaa vil være i Stiksbartens Interesse, selv om jeg ikke tør forsvare det i alle dets Enkeltheder. Der er indvendt imod Forslaget under Nr. 51, at naar en Mand er uddannet til Noget, saa skal han forblive derved, saalænge hans Værnepligtstid varer, og der er af det ærede Medlem for Viborg Amts Adb Valgfreds (Rjær) mærkværdigt nok med Hensyn til dette Forslag bebrejdet mig Forkjærlighed for de Befarne. Nu træffer det sig saaledes ligeoverfor disse mine ærede Modstandere, at Regjeringen selv i § 8 har foreslaaet, at den i Sørullen optagne Værnepligtige, der ikke længere beskæftiger sig med Søfart, er berettiget til at føres tilbage til Rægdsrullen. Han er Befaren, men han har efter § 8 faaet Berettigelse til at forlange til enhver Tid at blive overført i Rægdsrullen og at benyttes tillands. Der

er Udkastet altsaa gaaet hen og har gjort Brud paa det Princip, som man nu forsøger skalde være det ene gjældende, og givet den Befarne en Ret, som jeg har nogen Tvivl om, hvorvidt han skalde have eller ikke; men jeg har ikke turdet modsætte mig denne Bestemmelse, da den stod i Udkastet, og Udvalget ikke havde nogen Bemærkning imod den at gjøre. Denne Ret, som de Befarne altsaa have efter § 8, er det, jeg vil unde Rægdsrullemandskabet, altsaa ikke de Befarne, men Landfolket; det er det, Forslaget under Nr. 51 gaaer ud paa. Naar altsaa det ærede Medlem for Viborg Amts Adb Valgfreds sagde, at jeg i dette Forslag viste Forkjærlighed for de Befarne, saa er det netop lige det Modsatte; jeg viser Forkjærlighed for Rægdsrullemandskabet, jeg ønsker, at det skal have den samme Frihed og den samme Rettighed, som Udkastet tilstaaer de Befarne; det burde altsaa i Analogi med § 8 hebde i § 31, at den i Rægdsrullen optagne Værnepligtige, der har den fornødne Søfart, er berettiget til at blive overført til Sørullen, thi saa havde § 8 og § 31 været fuldstændig samstemmende. Paa det ene Sted har den Befarne Ret til at gaae over til Rægdsrullen, og paa det andet Sted vil Rægdsrullemanden faae Ret til at gaae over til det befarne Mandskab, og jeg troer, at vi saa vare i fuldstændig Conseqvents med det af Ministeriet foreslaaede, og Andet gaaer mit Forslag ikke ud paa. Jeg staaer netop her som Rægdsrullemandens Forsvarer. Det forekommer mig næsten, at der i Formiddags rettedes Bebrejdelser mod mig, fordi jeg vilde søge at gjøre det Kjendskab, jeg nu har til disse Forhold, gjældende ved at stille Forslag; jeg er overbeviist om, at det ærede Medlem her ligeoverfor ikke vil deeltage i en saadan Bebrejelse, thi det er jo det eneste praktiske Udbytte, man skalde have af sit Kjendskab til disse Forhold, ikke blot at tale om dem, men ved Lovens faae dem forandrede i den Retning, man troer er den rigtige. Jeg nærer virkelig det Haab, at den ærede Ordfører vil erkjende, at min Parallel med den sidste Bestemmelse i § 8 er fuldstændig correct, og dersom han fastholder Principet i det sidste Stykke af § 8, saa maa han nu rejse sig og anbefale det Forslag, han har bekæmpet.